

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΦ' ΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΥΛΗΣ : XXXIV (34), XXXVI (36), XL (40)

- A. Αυτά αφού τα ανέφεραν οι δούλοι στο Σκιπίωνα, αυτός διέταξε να ανοίξουν οι πόρτες και να οδηγηθούν αυτοί μέσα. Οι ληστές προσκύνησαν τις παραστάδες της πόρτας σαν ιερό ναό και φίλησαν με πάθος το δεξί χέρι του Σκιπίωνα.
- B. Ο Μάνιος Κούριος Δεντάτος ήταν πάρα πολύ ολιγαρκής, για να μπορεί ευκολότερα να περιφρονεί τα πλούτη. Κάποια μέρα ήρθαν σ' αυτόν απεσταλμένοι των Σαμνιτών. Εκείνος παρουσιάστηκε σ' αυτούς, για να τον δουν να κάθεται σ' ένα σκαμνί κοντά στη φωτιά και να γευματίζει από ένα ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή είχαν φέρει σ' αυτόν μεγάλη ποσότητα χρυσαφίου, που στάλθηκε από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το (αυστηρό του) πρόσωπό του με γέλιο.
- Γ. Στη θέλησή του κανείς δεν τολμούσε να πάει αντίθετα' μόνος ο Κόιντος Μούκιος Σκαιόλας, ο οιωνοσκόπος, όταν του ζητήθηκε η γνώμη γι' αυτό το θέμα, αρνήθηκε να πει τη γνώμη του. Κι επιπλέον, όταν ο Σύλλας τον πίεζε απειλώντας (τον), αυτός είπε στον Σύλλα.
- B. φορέας = **rettulerunt** / Δίας = **die** / σολίστας = **solus** / Ιανουάριος = **ianuae** / μεγαλειώδης = **magnum**, **maxima** / ρεαλισμός = **re** / βάση = **venerunt** / δεξιόχειρας = **dextram** / δείχνω = **dixit** / δωμάτιο = **domestici**
- Γ. 1. ΣΩΣΤΟ / 2. ΛΑΘΟΣ (Οι Επωδοί και οι Ωδές είναι σπουδαία λυρικά έργα του Ορατίου). / 3. ΛΑΘΟΣ [Ορατίος καθ' υπαγόρευση του Αυγούστου έγραψε το έργο του Carmen saeculare (Ο Ύμνος της Εκατονταετίας) για την επίσημη έναρξη της «*pax Augusta*» το 17 π.Χ.] / 4. ΣΩΣΤΟ / 5. ΛΑΘΟΣ (Κορυφαίοι Ρωμαίοι ελεγειακοί ποιητές είναι ο Τίβουλλος, ο Προπέρτιος και ο Οβίδιος).

Δ.1. fores:	forium
postes:	postis
dextram:	dexter
quodam:	quaedam
legati:	legate
magnum:	maiora
pondus:	pondus
vultum:	vultuum

nemo:	nihil
hac:	harum

Δ.2. **cupide:** cupidus - cupidissime / **facile:** facilius - facillime / **magna:** maiore - maxima

Δ.3. rettulērunt:	referre
iussit:	iussurus sit
osculāti sunt:	osculaturos esse
utebatur:	usus es
venerunt:	ventum, ventu
praebuit:	praebuerant
cenantem:	cenamus
attulissent:	afferto, affertote
audēbat:	ausus eris
minitans:	minitante
noluit:	non vultis
dixit:	dicturi sitis

E.1. **Κείμενο Α: Haec:** άμεσο αντικείμενο στο ρήμα *rettulerunt* / **reserāri:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα *iussit*.

Κείμενο Β: Die: επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα *venerunt* / **Spectandum:** αιτιατική γερονδιακού που δηλώνει τον σκοπό στο ρήμα *praebuit*. Λειτουργεί ως κατηγορούμενο στο άμεσο αντικείμενο *se* του ρήματος *praebuit*.

Κείμενο Γ: sententiam: αντικείμενο παρεμφάτου *dicere* / **augur:** παράθεση στο *Quintus Mucius Scaevola*.

E.2. α) *cum interrogatus esset* / β) *postquam interrogatus est*

E.3. Δευτερεύουσα τελική πρόταση, εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο *quo*, επειδή ακολουθεί επίρρημα συγκριτικού βαθμού (*facilius*), εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι τελικές προτάσεις, αφού δηλώνει σκοπό προσδοκώμενο) παρατατικού (*posset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*utebatur*), και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Χρησιμοποιείται ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού.

E.4. Scriptor dixit **praedōnes** postes ianuae tamquam sanctum templum **venerātos esse**.

- E.5. **A Manio Curio Dentato** Samnitium **divitiae contemptae sunt.**
- E.6. **magno pondere** auri publice **misso** ad eum **allato** (a Samnitibus)
- E.7. σουπίνο: **eo usum** / εμπρόθετη αιτιατική γερουνδίου: **ad eo utendum**
- E.8. Haec **dum** domestici Scipioni **referunt**
- E.9. **Divitiae** Samnitium **Manio contemnendae sunt**